

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/229/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116222250
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1116222250.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobkyne: T.. Ľ. Q., M.. XX.XX.XXXX, Q. Ž. XX, P., proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, IČO: 30 795 141, zastúpenému: Legium s.r.o., so sídlom Bukurešťská 3, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000 eur, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12. októbra 2018, č.k. 16C/10/2016-137 (správne má byť 16C/108/2016-137), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy v sume 100.000 eur, ktorá jej mala byť spôsobená neoprávneným zásahom žalovaného do jej osobnostných práv - osobná sloboda, česť a profesionálna česť, ľudská dôstojnosť, dobrá povesť a zodpovednosť, za ktorý neoprávnený zásah označila e-mailly odoslané z oficiálnej elektronickej schránky žalovaného, registrovanej na internetovej stránke žalovaného dňa 05.03.2015, 09.08.2016 a 10.08.2016 na elektronicnú adresu žalobkyne a ako ďalší neoprávnený zásah uviedla listy predsedu SAK T.. Ľ. W.R., adresované jej osobe zo dňa 18.08.2016 a 08.09.2016. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný doručil žalobkyni pozvánku na zasadnutie Predsedníctva komory dňa 06.03.2015 s odôvodnením, že na tomto zasadnutí sa bude rozhodovať o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. f/ Zákona o advokácii. Žalobkyňa listom zo dňa 02.03.2015 požiadala Predsedníctvo komory o poskytnutie lehoty na zaplatenie príspevkov na činnosť komory za rok 2014 a 2015 do 30.04.2015. Žalovaný listom zo dňa 14.04.2015 informoval žalobkyňu, že predsedníctvo SAK na zasadnutí dňa 06.03.2015 uznesením č. 75/3/2015 rozhodlo o predĺžení lehoty na zaplatenie príspevku na činnosť komory za rok 2014 vo výške 268 eur do 30.04.2015. Upozornil žalobkyňu na následok nezaplatenia príspevku. Zároveň uviedol, že komora v tom čase neevidovala úhradu príspevku do sociálneho fondu za rok 2014. Žalobkyni bolo dňa 05.03.2015 doručené elektronicke podanie, ktorým ju žalovaný informoval akými údajmi o jej osobe disponuje a zároveň ju požiadal o kontrolu správnosti týchto údajov, ich prípadné doplnenie, resp. opravu pre prípad, že sú nesprávne. E-mail s rovnakým obsahom bol žalobkyni doručený aj dňa 09.08.2016. Žalobkyňa požiadala žalovaného dňa 10.08.2016 o informáciu, z akého dôvodu jej má byť vystavený nový advokátsky preukaz, na čo ju žalovaný toho istého dňa informoval, že SAK vydáva aj advokátske preukazy so zaručeným elektronickým podpisom, na vydanie ktorého je potrebné nahráť fotografiu a doplniť potrebné údaje. Poučil ju akým spôsobom má v danom prípade postupovať a v prípade, že o preukaz nemá záujem, že fotografiu nie je potrebné nahrávať. Žalobkyňa požiadala podaním doručeným SAK dňa 16.08.2016 o potvrdenie legitimacy e-mailov zo dňa 05.03.2015, 09.08.2016 a 10.08.2016, týkajúcich sa aktualizácie údajov na účely vyhotovenia nového advokátskeho preukazu, odoslané z

elektronickej adresy G. N..sk na mailovú adresu C..Q..sk. Svoju žiadosť adresovala U. P. T.. L. W.G., ako aj predsedníctvu SAK. Na žiadosť žalobkyne reagoval U. P. T.. L.D. W. podaním zo dňa 18.08.2016, v ktorom uviedol, že nerozumie žiadosti o potvrdenie legitimacy mailov, uviedol, že tieto boli žalobkyni doručené z dôvodu, že bola a aj je zapísaná v zozname advokátov vedenom SAK. Aktualizácia údajov je potrebná na vydanie nového advokátskeho preukazu so zaručeným elektronickým podpisom v prípade, ak o taký preukaz má žalobkyňa záujem. „Len pre úplnosť dodávam, že ste boli skutočne rozhodnutím predsedníctva SAK v júni 2015 vyčiarknutá zo zoznamu advokátov z dôvodu nezaplatenia príspevku na činnosť SAK. Keďže ste v priebehu letných mesiacov roka 2015 svoju podlžnosť uhradili, na zasadnutí P SAK v septembri 2015 bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie o Vašom vyčiarknutí zo zoznamu advokátov. Z tohto dôvodu, tak ako v prípade všetkých advokátov na Slovensku, Vám boli zaslané z kancelárie SAK vyššie konkretizované e-maily“. Žalobkyňa podaním zo dňa 07.09.2016, adresovaným predsedovi SAK, ako aj Predsedníctvu SAK, žiadala o poskytnutie informácie, na ktorom zasadnutí, pod akým číslom uznesenia Predsedníctvo SAK rozhodlo o jej vyčiarknutí zo zoznamu advokátov pre nezaplatenie príspevku na činnosť SAK, kedy a akým spôsobom bola upovedomená, že predsedníctvo SAK bude rozhodovať o jej vyčiarknutí zo zoznamu advokátov, kedy a akým spôsobom bola upovedomená, že bola vyčiarknutá zo zoznamu advokátov, kde bolo uverejnené, že bola vyčiarknutá zo zoznamu advokátov, na ktorom zasadnutí a pod akým číslom uznesenia predsedníctva SAK rozhodlo o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia o jej vyčiarknutí zo zoznamu advokátov. Predseda SAK svojím podaním zo dňa 08.09.2016 konštatoval skutočnosti, ktoré v tomto konaní nie sú sporné (žalobkyňa nemala riadne uhradený príspevok za rok 2014, z uvedeného dôvodu bola pozvaná na zasadnutie predsedníctva komory dňa 06.03.2015, na ktorom predsedníctvo rozhodlo uznesením č. 75/3/2015 na základe jej žiadosti o predĺžení lehoty na zaplatenie príspevkov najneskôr do 30.04.2015, príspevky boli uhradené v plnej výške dňa 14.04.2015, predsedníctvo komory na júnovom zasadnutí uznesením č. 27/6/2015 zo dňa 12.06.2015 skonštatovalo, že nie sú v prípade žalobkyne dané dôvody na vyčiarknutie zo zoznamu advokátov). Záverom tohto podania sa žalobkyni ospravedlnil za nekorektnú informáciu ohľadom konania vo veci jej prípadného vyčiarknutia zo zoznamu advokátov vedených komorou, uvedenou v liste zo dňa 18.08.2016. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 Obč. zákonníka, § 71 ods. 3, § 66 ods. 8 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného, keď v prejednávanej spore išlo o obežnú korešpondenciu medzi advokátom a SAK v čase medzi zasadnutiami komory, kedy v mene komory za ňu koná, a teda korešpondenciu vybavuje a podpisuje osoba, ktorá má na to zákonom ustanovené kompetencie. I keď žalobkyňa adresovala svoje písomné žiadosti menovite predsedovi komory a zároveň predsedníctvu, je logický predpoklad, že bežná korešpondencia nebude odložená bez vybavenia do času najbližšieho zasadnutia predsedníctva. Predmetné žiadosti za komoru vybavil a podpísal jej predseda. V súvislosti s elektronickou komunikáciou medzi sporovými stranami, ktorú označila žalobkyňa ako zásah do jej osobnostných práv uviedol, že žalovaný postupoval v zmysle zákona, keď aktualizoval údaje o svojich členoch, a teda aktualizoval aj údaje žalobkyne. Žalobkyňa neuviedla, čím majú predmetné e-maily zasahovať do jej osobnostných práv. Konštatoval, že medzi sporovými stranami nebola spornou skutočnosť, že predseda SAK uviedol v podaní zo dňa 18.08.2016 nesprávnu informáciu o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu advokátov. Konštatoval, že i keď súdna prax označuje za neoprávnený zásah do osobnostných práv akékoľvek nepravdivé tvrdenie, či už úmyselné alebo nebanlivostné, je nevyhnutné posúdiť, či takýmto tvrdením bolo zasiahnuté do sféry osobnostných práv poškodeného takou intenzitou, že je potrebné poskytnúť súdnu ochranu a na dôvažok ešte aj finančnú satisfakciu. Poukázal na to, že nepravdivá informácia bola uvedená v listinnej podobe, adresovanej výlučne do rúk žalobkyne, nešlo o informáciu, ktorá by sa dostala do sféry informovanosti tretích osôb a zohľadnil aj skutočnosti uvedené právnym zástupcom žalovaného, že žalobkyňa ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním, vykonávajúca pôsobnosť advokátky po dlhšiu dobu, má bezpochyby vedomosť o postupe, ktorý musí byť dodržaný pri vyčiarknutí advokáta zo Slovenskej advokátskej komory a vzhľadom na to jej muselo byť jasné, že ide o omyl. O svojom pochybení ju predseda SAK informoval v nasledujúcom liste zo dňa 08.09.2016, v ktorom zároveň vyjadril svoje ospravedlnenie. Súd nemal za preukázané, akým spôsobom mala táto informácia obsiahnutá v korešpondencii adresovanej k rukám žalobkyne zasiahnuť do jej osobnostných práv tak, ako ich všeobecne opísala v žalobe, nepreukázala žiadnym spôsobom, že by sa iná osoba, či už z okruhu jej priateľov, rodiny a známych alebo z okruhu kolegov dozvedela o tomto mylnom tvrdení žalovaného. Dospel k záveru, že v danom prípade je ospravedlnenie predsedu SAK dostatočným zadosťučinením. Keďže nebola preukázaná nemajetková ujma, o primeranosti uplatneného nároku žalobkyne nerozhodoval. Žalobkyňou navrhnuté dokazovanie výsluchom svedka T.. L. W. na otázku, kedy mu bola doručená žiadosť zo dňa 16.08.2016 a list zo dňa

07.09.2016 a zistením informácie dopytom na SAK, kedy neboli predmetné listy doručené predsedovi SAK a Predsedníctvu SAK, nevykonal s odôvodnením, že tieto skutočnosti nemali žiaden vplyv na právne posúdenie uplatneného nároku. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C.s.p. tak, že žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%; o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa, žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd svojvoľne nevykonal ňou navrhované dokazovanie a nerozhodol o jej návrhoch na dokazovanie na zistenie rozhodujúcich skutočností, a to cestou súdu požiadať SAK o oznámenie mena, priezviska osoby z kancelárie SAK, ktorá jej poslala maily bez uvedenia svojho mena, s uvedeným predmetom, Aktualizácia údajov na účely vyhotovenia nového advokátskeho preukazu, dňa 05.03.2015, pred rozhodovaním Predsedníctva SAK, dňa 06.03.2015, o jej vyčiarknutí zo zoznamu advokátov, pre nezaplatenie príspevku na činnosť komory za rok 2014 a dňa 09.08.2016 a tiež výsluchom svedka T. L. W.R. na otázku, či sú jeho podpisy na listoch zo dňa 18.08.2016 a zo dňa 08.09.2016 autentické. Bez vykonania dokazovania, ktoré navrhla, je zjavná svojvôľa súdu, jeho záver, že v súvislosti s elektronickou komunikáciou medzi sporovými stranami, ktorú označila ako zásah do jej osobnostných práv, žalovaný postupoval v zmysle zákona, keď aktualizoval údaje o členoch, a teda aktualizoval aj údaje žalobkyne. Ďalej namietala, že súd sa nezaoberal časťou žaloby, v ktorej uviedla, že možné následky neoprávnených zásahov objektívne spôsobilých vyvolať ohrozenie, narušenie práv chránených § 11 Obč. zákonníka právne relevantne korešpondujú s nespochybniteľnou realitou, ktorú nedobrovoľne prežíva spoločne s U.. V. W., novinárkou, v statuse občianky Slovenskej republiky, novinárka, advokátka. V tejto realite sa museli postupne vysporiadať s nezákonnými útokmi jednotlivcov, v súčinnosti s jednotlivcami v polícii, prokuratúre, súdoch, advokácii, exekútorských úradoch, notárstvach, katastrálnych úradoch, ktorými uvedenú novinárku, z pomsty - za odplatu, opakovane ohrozili na živote, zbavili ju a jej dcéru všetkého nehnuteľného majetku a hnutelných vecí nachádzajúcich sa v nehnuteľnostiach všetkého osobného majetku a financií, všetkého firemného majetku a financií, U.. V.C. W., spoločníčky so 69,5% obchodným podielom vo WOOD-ŠS Radošina s.r.o., subjektu U.. V. W., Interefekt Rikem, dôchodku, nevyplácaním starobného dôchodku, odňatím spravodlivosti, všetko postupmi na území Slovenskej republiky zákonmi a medzinárodnými zmluvami zakázanými, ktoré vykazujú znaky zločinu proti ľudskosti, zločinu genocídia a nedobrovoľného nezákonného miznutia osôb a ich majetku. Všetko v príčinnej, časovej a personálnej súvislosti s nezákonnou privatizáciou štátneho podniku Šľachtiteľská stanica Radošina, rozhodnutiami orgánov Fondu národného majetku SR. Závery súdu považuje za zjavnú svojvôľu, bez rozumnej opory a podľa jej názoru ignorujú pre rozhodnutie vo veci právne relevantné skutočnosti a súvislosti a sú sofistikovaným spôsobom odmietnutia spravodlivosti.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobkyňa ňou uvedené odvolacie dôvody len všeobecne odvodzuje od údajnej svojvôle konajúceho súdu, bez bližšej konkretizácie akým postupom súdu mali byť porušené jej procesné práva v konaní tak závažným spôsobom, že malo ísť zo strany súdu až o svojvôľu. Podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie vyčerpávajúcym spôsobom zaoberal predmetom sporu, vykonal tie dôkazy podľa návrhov procesných strán, ktoré priamo súviseli s predmetom sporu a mohli prispieť k objasneniu tých skutočností súvisiacich s predmetom sporu, ktoré zostali medzi stranami spornými. Súd prvej inštancie postupoval v konaní v celom rozsahu v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p., rešpektujúc všetky procesné práva oboch sporových strán. Keďže medzi stranami nebola sporná existencia a obsah elektronickej komunikácie medzi stranami zo dňa 05.03.2015 a zo dňa 09.08.2016, ďalšia konkretizácia osoby, ktorá túto komunikáciu v mene SAK viedla so žalobkyňou, pričom SAK nepopierala túto komunikáciu ako svoju vlastnú, je nadbytočná pre právne posúdenie veci. Rovnako nebola medzi sporovými stranami sporná otázka existencie a obsahu listovej komunikácie zo dňa 18.08.2016 a zo dňa 08.09.2016 medzi sporovými stranami a vzhľadom na to aj riešenie otázky, či sú podpisy T. L. W. na týchto listoch jeho vlastné, je tiež otázkou mimo rámca účelu dokazovania a predmetu sporu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, je preto podľa jeho názoru v súlade s § 185 ods. 1 a nasl. C.s.p., pričom súd toto rozhodnutie aj v dostatočnom, zrozumiteľnom a právne prijateľnom rozsahu aj odôvodnil v rozsudku. Vzhľadom na to, že od uvedenia mylného tvrdenia o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu SAK do uvedenia si omylu a iniciatívnej nápravy zo strany SAK uplynulo krátke obdobie niekoľkých dní; toto tvrdenie existovalo len v rámci komunikácie adresáta a pôvodcu tvrdenia, bez účasti tretích osôb, toto tvrdenie nebolo nikdy nikde

zverejnené, pričom bolo uvedené zo strany SAK viac ako rok po uplynutí obdobia, ktorého sa týka jeho obsah, t.j. kedy mala nastať mylná skutočnosť; ako aj vzhľadom na vzdelanie a profesiu žalobkyne, súd správne konštatoval, že nemá za preukázaný samotný zásah do osobnostných práv žalobkyne. Žalobkyňa v tomto smere nevyvinula žiadnu relevantnú procesnú aktivitu napriek tomu, že žalovaný na nepreukázanie zásahu do osobnostných práv žalobkyne poukazoval. Záver súdu prvej inštancie, že iniciatívne ospravedlnenie predsedu SAK je vzhľadom na zistený skutkový a právny stav primeraným zadosťučinením, považuje za správny a spravodlivý.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Cs.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému náhrady nemajetkovej ujmy titulom ochrany osobnosti, vzniknutej jej neoprávneným zásahom do jej osobnostných práv; jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo. Vec posúdil správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia Obč. zákonníka a zák.č. 586/2003 Z.z. o advokácii a dospel k správnym záverom, že v konaní nebolo preukázané akým spôsobom mala nesprávna informácia o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu advokátov, obsiahnutá v korešpondencii adresovanej k rukám žalobkyne, zasiahnuť do jej osobnostných práv opísaných v žalobe, a že v danom prípade je ospravedlnenie predsedu SAK dostatočným zadosťučinením. Svoje úvahy vedúce k zamietnutiu žaloby žalobkyne aj v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď s poukazom na zodpovedajúcu právnu úpravu uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil po skutkovej aj právnej stránke, vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie preto nemožno považovať za svojvoľné, či zjavne neodôvodnené.

6. Žalobkyňa vo svojom odvolaní zotrvala na svojich tvrdeniach a návrhoch na vykonanie dokazovania, prednesených v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia dôsledne vysporiadal a v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, z ktorých vychádzal pri právnom posúdení veci; jeho skutkové a právne závery odvolací súd považuje za správne a v celom rozsahu sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. a v podrobnostiach na ne odkazuje.

7. Odvolací súd na doplnenie dôvodov uvádza, že zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu do osobnostných práv, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu tým, že znižuje jeho vážnosť a dôstojnosť v očiach spoluobčanov a tak ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť. Musí ísť o jednanie proti mravnej integrite, o znižovanie dôstojnosti, vážnosti, cti, o jednanie z hľadiska vzťahu k spoluobčanom, o jednanie ohrozujúce postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Forma ochrany, a tým aj súdneho výroku a prípadnej reparácie následkov, závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov nápravy.

8. Pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah je potrebná existencia protiprávneho zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu spočívajúcu v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby, v priamej príčinnej súvislosti, s ktorou došlo k neoprávnenému zásahu. Všetky podmienky musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu súdom uloženú povinnosť znášať. Zásah musí byť spôsobilý narušiť integritu fyzickej osoby, znížiť hodnotu jej osobnosti, privodiť jej ujmu na cti, dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu, jeho úmysel, či konanie v dobrej viere, a preto nie je rozhodujúce, či konal pôvodca zásahu úmyselne, či len nedbanlivo a či si bol vedomý neoprávnenosti zásahu.

9. K neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť ústne, písomne alebo aj iným aktívnym konaním, pričom nie je vylúčené zasah privodiť aj pasívnym správaním pôvodcu zásahu.

10. K neoprávnenému zásahu do osobnosti, objektívne spôsobilému privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu znížením jeho cti, vážnosti, dôstojnosti môže dôjsť napr. uverejnením nepravdivých údajov dotýkajúcich sa dobrého mena, cti, vážnosti, dôstojnosti osoby, ale aj uverejnením síce pravdivých skutkových tvrdení, ktoré však majú osočujúcu povahu, a teda pôsobia difamačne, vyvolávajú znevažujúci dojem, alebo v neposlednom rade aj uverejnením hodnotiacich úsudkov (kritiky), pokiaľ sú neoprávnené, teda vybočujú z hraníc vecnosti, konkrétosti a primeranosti čo do obsahu a formy, čím sa miera svojho účelu.

11. V prejednávanej veci žalobkyňa za neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, a to práva na osobnú slobodu, česť, profesionálnu česť, ľudskú dôstojnosť, dobrú povesť a zodpovednosť, označila elektronickú komunikáciu medzi sporovými stranami, špecifikovanú v žalobe, v rámci ktorej žalovaný požiadal žalobkyňu o kontrolu správnosti údajov, ktorými on disponuje o jej osobe, prípadné ich doplnenie alebo opravu, zároveň ju informoval o možnosti vydania advokátskeho preukazu so zaručeným elektronickým podpisom a o spôsobe ako treba postupovať v prípade jej záujmu o vydanie takéhoto advokátskeho preukazu; a zároveň podanie U. P. T.. L. W. zo dňa 18.08.2016, ktoré obsahovalo nesprávnu informáciu o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu advokátov. Obsah predmetnej elektronickej komunikácie, označenej žalobkyňou, ako aj obsah odpovede predsedu SAK zo dňa 18.08.2016, medzi stranami nebol sporný, nebola sporná ani skutočnosť, že odpoveď predsedu SAK adresovaná žalobkyňi obsahovala nesprávnu informáciu o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu advokátov a na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne ustálil, že v danom prípade išlo o bežnú korešpondenciu medzi advokátom a SAK v čase medzi zasadnutiami komory, kedy v mene komory za ňu koná, a teda korešpondenciu vybavuje a podpisuje osoba, ktorá má na to zákonom ustanovené kompetencie. Žalovaný tiež v konaní nepoprel, že išlo o jeho vlastnú komunikáciu so žalobkyňou. Na základe uvedeného správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňou navrhnuté dokazovanie by nemalo žiaden vplyv na právne posúdenie ňou uplatneného nároku, a aj podľa názoru odvolacieho súdu by ňou navrhnuté dokazovanie v danom prípade bolo nadbytočné.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávnu informáciu o vyčiarknutí žalobkyne zo zoznamu advokátov považoval za nepravdivé tvrdenie, ktoré však aj podľa názoru odvolacieho súdu samé osebe ešte nezakladá vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne a správne preto súd prvej inštancie skúmal aj to, či týmto tvrdením bolo zasiahnuté do sféry osobnostných práv žalobkyne takou intenzitou, že by jej bolo potrebné poskytnúť súdnu ochranu formou finančnej satisfakcie. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v konaní neprodukovala žiaden dôkaz, ktorým by bola preukázaná vedomosť niektorej inej osoby z okruhu napr. jej kolegov, priateľov, známych alebo rodiny, dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že ospravedlnenie predsedu SAK je dostatočným zadostučením.

13. Žalobkyňa v žalobe uviedla ako možné následky neoprávnených zásahov, objektívne spôsobilých vyvolať ohrozenie, narušenie práv chránených § 11 Obč. zákonníka, stratu statusu advokátky, neplatnosť advokátskeho preukazu, stratu legitimity úkonov, ktoré ako advokátka vykonala, stratu klientely, profesionálnu likvidáciu, trestnoprávnu zodpovednosť za neoprávnené podnikanie a stratu aktívnej legitimity v prebiehajúcich súdnych konaniach, nepreukázala však, že by skutočne niektorý z ňou uvedených následkov nastal, a ani pravdepodobnosť vzniku niektorého z týchto následkov, keď z vykonaného dokazovania nevyplývali a žalobkyňa ani netvrdila žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali vedomosti inej osoby, ako strán sporu, o obsahu predmetnej komunikácie medzi stranami. Z ďalších žalobkyňou tvrdných možných následkov neoprávnených zásahov, uvedených žalobkyňou aj v jej odvolaní, nie je zrejme žiadna príčinná súvislosť s obsahom tejto korešpondencie.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalobkyne nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybnili správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).